

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek: **1/ Ing. M. B., D.**, a jej dcéry **2/ N. B., nar. X., D.**, a **3/ I. B., nar. X., D.**, obidve zastúpené matkou – navrhovateľkou **1**, všetky právne zastúpené **JUDr. C. O.**, advokátom, H., proti odporcovi: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 7, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporcu, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľkám 1,2 a 3 **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným na Krajský súd v Bratislave dňa 21.03.2007 sa navrhovateľky domáhali vyslovenia povinnosti orgánu verejnej správy, konkrétne povinnosti Slovenskej republiky, Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, právne relevantným spôsobom konať v lehote najneskoršie do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia súdu a vydať rozhodnutie o odvolaní navrhovateľiek č.1088/04/2006 zo dňa 28.09.2006, proti rozhodnutiu Ministerstva obrany Slovenskej republiky – Generálneho štábu OS SR, štábu riadenia operácií, Bratislava zo dňa 18.09.2006 č. OšbRO-1582/2006 – OBL-SK vo veci poskytnutia informácii podľa zákona č. 211/2000Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám. Predmetným rozhodnutím odporca odmietol poskytnúť – sprístupniť požadovanú informáciu.

Krajský súd v Bratislave vec postúpil uznesením č. konania 1S 73/2007-26 zo dňa 10.10.2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, pretože v danom prípade je odporca ústredný orgán štátnej správy a preto je na konanie vecne príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 246 ods. 2, písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP).

Odporca k návrhu navrhovateľiek vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18.09.2007 uviedol nasledovné: Žiadosť navrhovateľky o sprístupnenie informácií bola podaná na VÚSZ Bratislava (teda na tom správnom orgáne, ktorý nemal požadovanú informáciu k dispozícii), VÚSZ Bratislava postúpil žiadosť navrhovateľky Ministerstvu obrany Slovenskej republiky. Za Ministerstvo obrany SR konala vecne príslušná zložka, a to Štáb riadenia operácií Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorý vydal dňa 18.09.2006 rozhodnutie č. ŠbRO-1582/2006-OBL-SK o odmietnutí poskytnúť požadovanú informáciu. Proti citovanému rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie č. 1088/04/2006 zo dňa 28.09.2006. Keďže o odvolaní navrhovateľky nerozhodol odvolací orgán v stanovenej lehote 15 dní, vznikla v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 211/2001 Z.z. tzv. fikcia zamietavého rozhodnutia. Za deň doručenia tohto fiktívneho rozhodnutia žiadateľovi sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na rozhodnutie o odvolaní. Odvolanie navrhovateľky bolo na Ministerstvo obrany SR doručené dňa 03.10.2006, za deň doručenia fiktívneho rozhodnutia sa považuje deň 20.10.2006. Od tohto dňa začala plynúť navrhovateľke dvojmesačná lehota na podanie žaloby na súd, ktorá uplynula dňa 20.12.2006. Keďže samotný zákon pripúšťa tzv. fikciu zamietavého rozhodnutia, nemožno hovoriť o nečinnosti orgánu verejnej správy a nemožno sa žalobou domáhať, aby súd určil povinnosť orgánu verejnej správy právne relevantným spôsobom konať (t.z. vydať písomné rozhodnutie o odvolaní).

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd návrh navrhovateľky na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy zamietol ako neprípustný a nedôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 246 ods.2 písmeno b/ OSP), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP) a po oboznámení sa so stanoviskom odporkyne dospel k záveru, že návrh navrhovateľiek je nedôvodný a preto ho zamietol.

Súd z návrhu zistil, že navrhovateľky sa podaním zo dňa 28.09.2006 odvolali proti rozhodnutiu Slovenskej republiky – Ministerstva obrany Slovenskej republiky – Generálneho štábu OS SR, štábu riadenia operácii, Kutuzovova č. 8, Bratislava, číslo OšbRO- 1582/2006OBL-SK zo dňa 18. septembra 2006 vo veci poskytnutia informácii podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám. Predmetným rozhodnutím odmietol odporca poskytnúť – sprístupniť požadovanú informáciu. O podanom odvolaní ku dňu podania návrhu na súd odporca nerozhodol.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní *nečinný*, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. *Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.*

Podľa § 250t ods. 5 OSP navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Ustanovenia štvrtej hlavy piatej časti OSP upravujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy umožňujú súdu poskytnúť ochranu každej fyzickej alebo právnickej osobe, do práv ktorej bolo zasiahnuté nečinnosťou orgánu verejnej správy a to tým, že na návrh dotknutej osoby môže súd uložiť nečinnému orgánu povinnosť v danej veci konať a v primeranej lehote rozhodnúť. Samozrejme za predpokladu, že po oboznámení sa s príslušným spisom zistí, že orgán verejnej správy vo veci týkajúcej sa navrhovateľa bez vážneho dôvodu nekoná spôsobom upraveným príslušným právnym predpisom, hoci by konať mohol a mal.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie, možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty

na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy (§ 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.).

Z odseku 3 § 19 citovaného zákona vyplýva, že odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona (§ 19 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z.z.).

Súd sa podrobne zaoberal návrhom navrhovateľiek, v danom prípade zistil, že odporca nevydal rozhodnutie o podanom odvolaní. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám obsahuje osobitnú procesnú úpravu vzťahujúcu sa ku konaniu o odvolaní. V prípade, že povinná osoba o podanom odvolaní nerozhodla v lehote stanovenej v zák.č. 211/2000 Z.z., zákon upravuje inštitút tzv. fiktívneho rozhodnutia, ktoré je možné v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí preskúmať na základe žaloby. Navrhovateľky mali v tomto prípade preto postupovať podľa § 19 ods. 3 a 4 citovaného zákona v spojení s § 247 a nasl. OSP a podať žalobu na preskúmanie tzv. fiktívneho rozhodnutia a to podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Inštitút konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy (štvrtá hlava piatej časti OSP) nebolo možné v tomto prípade aplikovať, pretože navrhovateľky sa predmetnou žiadosťou domáhali poskytnutia informácii od odporcu, pričom uvedený právny vzťah upravuje zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám tak, že v prípade nečinnosti povinného orgánu upravuje fikciu vydania rozhodnutia povinným orgánom tzv. vydaním fiktívneho

rozhodnutia, ktoré je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu zákonnosti správneho rozhodnutia, aj keď reálne neexistuje.

S poukazom na uvedené dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že návrh je nedôvodný a preto ho zamietol.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250t ods. 5 OSP tak, že nepriznal navrhovateľkám právo na náhradu trov konania, keďže nebolo vyhovené ich návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 10. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková